

Maciej Zembaty, Madonna samotno

Przez całe długie lato
W mej duszy rosła wciąż
Gęstwiną pełną cierni
Miała długie, chłodne palce
Niczym prządka
Miała ciało pełne światła
Pełen mroku miała wdzięk
Pieściłem je całe lato
Aż poznałem ją dokładnie
Dokładnie twarzą w twarz
Nosi strój błękitno srebrny
Jest milcząca, skąpi słów
Całego świata jest schronieniem
Mistrzynią, ach mistrzynią ludzkich serc
O madonno królowo samotności
Podziękowania ślę
Za to że byłem z tobą blisko
Chociaż wielu, ach jak wielu, nie zna cię
Nosi strój błękitno srebrny
Jest milcząca, skąpi słów
Całego świata jest schronieniem
Mistrzynią, ach mistrzynią naszych serc